Forslag til Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) om ændring af Vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber samt ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 13. juni 1979)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber, særlig artikel 24,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, fremsat efter udtalelse fra Vedtægtsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 (2), senest ændret ved forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 3085/78 (2), fastsættes i artikel 2 i Vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og i artikel 3 ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber; det påhviler Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af de andre berørte institutioner, at ændre denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår;

på baggrund af den erfaring, der er indvundet under anvendelsen af nævnte vedtægt og ansættelsesvilkår, og i lyset af den udvikling, der har fundet sted i medlemsstaterne, navnlig vedrørende pensioner og social sikring, synes det hensigtsmæssigt at ændre nogle af bestemmelserne deri —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

Ændringer i Vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber

Artikel 1

I artikel 41, stk. 3, ophæves femte afsnit, og erstattes af følgende afsnit:

»Tjenestemanden skal fremskaffe de skriftlige beviser, som kan kræves, og underrette institutionen om ethvert forhold, som kan ændre hans ret til ydelsen.

Godgørelsen samt det seneste samlede vederlag i henhold til fjerde afsnit korrigeres med den justeringskoefficient, der gælder for det land inden for eller uden for Fællesskaberne, hvor den tjenestemand, der modtager godtgørelsen, dokumenterer at have sin bopæl.

Såfremt denne tjenestemand bosætter sig i et land, for hvilket der ikke er fastsat nogen justeringskoefficient, finder den koefficient, som gælder for Belgien, anvendelse i hans tilfælde.

Godgørelsen udtrykkes i belgiske francs. Den udbetales i den valuta, der gælder i tjenestemandens bopælsland.

En godtgørelse, der udbetales, i en anden valuta end belgiske francs, beregnes på grundlag af de i artikel 63, stk. 2, omhandlede pariteter.«

Artikel 2

Artikel 50, stk. 5, affattes således:

»Bestemmelserne i artikel 41, stk. 3, femte til niende afsnit finder anvendelse.«

Artikel 3

Artikel 52 affattes således:

»Med forbehold af bestemmelserne i artikel 50 pensioneres en tjenestemand

— uden ansøgning den sidste dag i den måned, han fylder 65 år,

— efter ansøgning den sidste dag i den måned, han fylder 60 år. Ansøgningen skal være indsendt senest 6 måneder efter den dag, han er fyldt 60 år, for at han kan påberåbe sig bestemmelserne i artikel 5 i bilag VIII,

— efter ansøgning den sidste dag i den måned, han ønsker at fratræde, såfremt han er mindst 60 år, eller såfremt han er mellem 50 og 60 år og således opfylder de i bilag VIII, artikel 9, indeholdte

(1) EFT nr. L 56 af 4. 3. 1968, s. 1.
(2) EFT nr. L 369 af 29. 12. 1978, s. 6.

betingelser for, at pensionsudbetaling straks kan begynde.

Artikel 48, stk. 2, andet punktum, finder tilsvarende anvendelse.«

Artikel 4

Artikel 53 affattes således:

»Hvis tjenestemanden efter invaliditetsudvalgets mening opfylder de i artikel 78 fastsatte betingelser, afskediges han med pension uden ansøgning den sidste dag i den måned, i hvilken der fra ansættelsesmyndighedens side er truffet beslutning, hvorefter det fastslås, at tjenestemanden er vedvarende uarbejdsdygtig og ikke kan udøve sin tjeneste.«

Artikel 5

Artikel 73, stk. 4, ophæves.

Artikel 6

I artikel 79:

1. indsættes i stk. 1 efter »uafhængigt af tjenestens længde«: »eller af tjenestemandens alder.«

2. udgår i stk. 2 ordene »med undtagelse af tjenestefrihed af personlige årsager i en periode, i hvilken der ikke er erhvervet pensionsrettigheder i medfør af bestemmelserne i artikel 40, stk. 3«.

3. indsættes som stk. 3:

»Dette beløb kan ikke være mindre end 42 % af tjenestemandens sidste grundløn, såfremt døden er en følge af en af de omstændigheder, der er omtalt i artikel 78, stk. 2.«

Artikel 7

I artikel 80:

— affattes stk. 2 således:

»Børn, der opfylder samme betingelser, har samme rettigheder, hvis en ægtefælle, der modtager efterladtepension, afgår ved døden eller indgår nyt ægteskab.«

— affattes stk. 4 således:

»Hvis en ægtefælle til en tjenestemand eller tidligere tjenestemand, der er berettiget til alders- eller invalidepension, og som selv hverken er tjenestemand eller midlertidigt ansat, afgår ved døden, har de børn, over for hvilke den efterlevende ægtefælle har forsørgerpligt i henhold til artikel 2 i bilag VII, ret til børnepension, der for hvert barn fastsættes til det dobbelte af børnetilskuddet.«

— indsættes som stk. 5:

»Hvis en tidligere tjenestemand, der oppebærer en godtgørelse i henhold til artikel 50 i vedtægten eller artikel 5 i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 eller i henhold til artikel 3 i forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 2530/72 eller artikel 3 i forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1543/73 afgår ved døden, eller hvis en tidligere tjenestemand, der er udtrådt af tjenesten før det fyldte 60. år, og som har anmodet om, at udbetalingen af hans alderspension udsættes til den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, hvor han fylder 60 år, afgår ved døden, finder de rettigheder, der er fastsat i stk. 1–3, tilsvarende anvendelse.«

Artikel 8

I afsnit V indsættes efter artikel 81 som artikel 81 a:

»*Artikel 81 a*

1. Uanset alle andre bestemmelser og navnlig dem, der vedrører mindstebeløbene til dem, der er berettiget til efterladtepension, må den samlede efterladtepension, som enken og andre ydelsesberettigede pårørende kan gøre krav på, og som forhøjes med familietillæg og nedsættes med skat og andre obligatoriske indeholdelser, ikke overstige:

a) det vederlag, som den tjenestemand, der er afgået ved døden i en af de tjenesteretlige stillinger, der er nævnt i artikel 35 i vedtægten, ville have været berettiget til i samme lønklasse og løntrin, hvis han var forblevet i tjeneste, med fradrag af skat og andre obligatoriske indeholdelser, samt af den godtgørelse af udgifter, der eventuelt udbetales tjenestemanden i henhold til afdeling 3 i bilag VII;

b) den alderspension, som den ovenfor under litra a) omtalte tjenestemand i levende live ville være berettiget til vedrørende perioden efter den dato, på hvilken han ville være fyldt 65 år, i samme lønklasse og -trin, som han havde nået på dødsfaldets tidspunkt, og denne pension forhøjes med de familietillæg, som måtte være udbetalt tjenestemanden og nedsættes med skat og andre obligatoriske indeholdelser;

c) den pension, en tidligere tjenestemand, der er afgået ved døden, og som var berettiget til alderen eller invalidepension, i levende live ville være berettiget til, forhøjet og nedsat på samme måde som nævnt ovenfor under litra b);

d) den alderspension, som en tidligere tjenestemand, der efter at være udtrådt af tjenesten før det fyldte 60, år er afgået ved døden, og som har

anmodet om, at udbetalingen af hans pension udsættes til den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, i hvilken han fylder 60 år, ville have været berettiget til i levende live som 60-årig, og denne pension forhøjes og nedsættes på samme måde som nævnt ovenfor under litra b);

e) den godtgørelse, som en tjenestemand eller tidligere tjenestemand, der er afgået ved døden, og som på dødsfaldets tidspunkt oppebar en godtgørelse, enten i henhold til artikel 41 eller 50 i vedtægten, eller i henhold til artikel 5 i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 eller i henhold til artikel 3 i forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 2530/72 eller artikel 3 i forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1543/73, ville have været berettiget til i levende live, forhøjet og nedsat på samme måde som nævnt ovenfor under litra b);

f) den alderspension, som en tidligere tjenestemand, som nævnt ovenfor under litra e), ville være berettiget til for den periode, der følger efter den dato, på hvilken han ophører med at være berettiget til den ovennævnte godtgørelse, hvis han var i levende live, og hvis han på denne dato opfyldte aldersbetingelserne for opnåelse af pensionsrettighederne, og denne pension forhøjes og nedsættes på samme måde som nævnt ovenfor under litra b).

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 er der set bort fra justeringskoefficienterne, som kan påvirke de nævnte beløb.

3. Det maksimumsbeløb, der er nævnt i litra a) — f) i stk. 1, fordeles mellem de pårørende, der er berettiget til efterladtepension, i samme forhold som de rettigheder de respektivt ville have krav på, når bortses fra stk. 1.

Bestemmelserne i artikel 82, stk. 1, andet til fjerde afsnit finder tilsvarende anvendelse på de beløb, der fremkommer ved denne fordeling.«

Artikel 9

Artikel 82, stk. 1, andet afsnit, ophæves og erstattes af følgende afsnit:

»De korrigeres med en koefficient, der er fastsat for det land inden for eller uden for Fællesskaberne, hvor den pensionsberettigede dokumenterer at have sin bopæl.

Såfremt den pensionsberettigede bosætter sig i et land, for hvilket der ikke er fastsat nogen justeringskoefficient, finder den justeringskoefficient, der gælder for Belgien, anvendelse i hans tilfælde.

Pensionerne, der er udtrykt i belgiske francs, udbetales i en af de valutaer, der er nævnt i artikel 45 i bilag VIII til vedtægten, og under de betingelser, der er nævnt i artikel 63, stk. 2, i vedtægten.«

Artikel 10

Efter artikel 85 indsættes som kapitel 5 og artikel 85a:

»KAPITEL 5

Fællesskabernes indtræden

Artikel 85a

1. Når en person, der er omfattet af denne vedtægt, er afgået ved døden eller er blevet ramt af en ulykke eller en sygdom, hvis årsag tredjemand kan gøres ansvarlig for, indtræder Fællesskaberne inden for grænserne af de vedtægtsmæssige forpligtelser, som påhviler dem som følge af den ansvarspådragende handling, uden videre i de rettigheder og søgsmålsrettigheder, skadelidte eller dennes erstatningsberettigede pårørende har mod den ansvarlige tredjemand.

2. Den ovennævnte indtræden i rettigheder giver navnlig mulighed for:

— fortsat lønudbetaling til tjenestemanden i henhold til artikel 59 i den periode, hvor han er midlertidig uarbejdsdygtig,

— udbetalinger i henhold til artikel 70 i tilfælde af, at en tjenestemand eller en forhenværende tjenestemand, der er pensionsberettiget, afgår ved døden,

— de ydelser, der præsteres i henhold til artikel 72 og 73 til deres gennemførelsesbestemmelser vedrørende sikring mod risiko for sygdom og ulykker,

— betaling af udgifterne i forbindelse med transport af afdøde i henhold til artikel 75,

— udbetaling af yderligere familietillæg i henhold til artikel 67, stk. 3 og artikel 2, stk. 3 og 5, i bilag VII som følge af alvorlig sygdom, helbredsmangel eller handicap, der vedrører et barn, for hvilket der består forsørgerpligt,

— udbetaling af invalidepension som følge af en ulykke eller en sygdom, som bevirker, at tjenestemanden bliver endeligt uarbejdsdygtig,

— udbetaling af efterladtepension som følge af, at en tjenestemand eller forhenværende tjenestemand afgår ved døden, eller i tilfælde af, at ægtefællen til en tjenestemand eller til en tidligere tjenestemand, der er pensionsberettiget, og ikke selv er tjenestemand, afgår ved døden,

— udbetaling af børnepension uden aldersbegrænsning til et barn af en tjenestemand eller en tidligere tjenestemand, når dette barn er ramt af en alvorlig sygdom, en helbredsmangel eller et handicap, der forhindrer det i at sørge for sit underhold, efter at indehaveren af forældremyndigheden over det er afgået ved døden.

3. Imidlertid omfatter Kommissionens indtræden i rettigheder ikke erstatning for tab, der udelukkende er af personlig karakter, såsom tort, svie og smerte, samt den del af udgifterne til æstetiske skader og fritidsskader, der overstiger den erstatning, der i henhold til artikel 73 kunne udbetales dem i forbindelse med sådanne skader. Kommissionens indtræden i rettigheder må aldrig være til skade for tjenestemanden.«

Artikel 11

Artikel 105 ophæves.

Artikel 12

I artikel 107, stk. 2, første og andet led, og i stk. 4 til 6 ændres »65« til »60«.

Artikel 13

Efter artikel 107 indsættes som artikel 107a:

»*Artikel 107a*

Bestemmelserne i artikel 107 i den indtil ..... gældende affattelse finder fortsat anvendelse på de tjenestemænd, der er omfattet af disse bestemmelser, og som forbliver i tjenesten efter det fyldte 60. år.«

Artikel 14

I artikel 2, sidste stykke, i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68, i henhold til hvilken bestemmelserne i artikel 93-105 i vedtægten for tjenestemænd i Det europæiske Kul- og Stålfællesskab fortsat gælder, ændres alderskravet i artikel 102, stk. 2, litra b), d), e) og f), i vedtægten for tjenestemænd i Det europæiske Kul- og Stålfællesskab fra 65 år til 60 år.

Bestemmelserne i ovennævnte artikel 102, i den indtil ..... gældende affattelse, finder fortsat anvendelse på de tjenestemænd, der er omfattet af disse bestemmelser, og som forbliver i tjenesten efter det fyldte 60. år.

Artikel 15

I bilag VIII affattes artikel 4 således:

»*Artikel 4*

Den tjenestemand, der tidligere har tilbagelagt en tjenestetid inden for en af institutionerne, enten som tjenestemand eller som midlertidigt ansat, og som genindtræder i en institution inden for Fællesskaberne, erhverver nye pensionsrettigheder. Han kan ansøge om, at hans samlede tjenestetid som tjenestemand eller midlertidigt ansat medregnes ved beregning af pensionskravene, såfremt han genindbetaler de dertil knyttede beløb, der eventuelt er udbetalt i henhold til artikel 12 nedenfor eller til artikel 39 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, eller som han har modtaget som alderspension, med renter 3,5 % pro anno.

Hvis en pensionsberettiget tjenestemand ikke genindbetaler de i ovennævnte stykke omtalte beløb, får han godskrevet det kapitalbeløb, der er den aktuarmæssige modværdi af hans alderspension på det tidspunkt, hvor denne pension ikke længere udbetales til ham, med renter 3,5 % pro anno i form af en pension, hvis udbetaling udsættes til den alder, hvor han fratræder tjenesten.

I tilfælde af, at en tjenestemand, der endeligt udtræder af tjenesten, har ret til en udtrædelsesgodtgørelse, nedsættes denne med de udbetalinger, der er foretaget i hengold til artikel 42 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte; såfremt den pågældende er berettiget til alderspension, nedsættes hans pensionsrettigheder forholdsmæssigt med de beløb, der er udbetalt i henhold til denne artikel.«

Artikel 16

I bilag VIII affattes artikel 5 således:

»*Artikel 5*

Uafhængigt af bestemmelserne i artikel 2, gives der en tjenestemand, der befinder sig i en af de i artikel 35 i vedtægten nævnte stillinger, og i en alder af 60 år har mindre end femogtredive pensionsgivende tjenesteår, og som i denne alder efter ansøgning opnår ret til alderspension under betingelserne i artikel 52, andet led, i vedtægten, en pensionsforhøjelse på en fjerdedel af de pensionsrettigheder, han har erhvervet. Endvidere modtager han pensionsforhøjelse svarende til 2 1/2 pensionsgivende tjenesteår, uden at den samlede pension dog kan overstige 70 % af hans sidste grundløn, der alt efter tilfældet skal beregnes i henhold til stk. 2 eller 3 i artikel 77 i vedtægten.«

Artikel 17

I bilag VIII indsættes efter artikel 5 som artikel 5a:

»*Artikel 5a*

Bestemmelserne i artikel 5 i bilag VIII, i den indtil gældende affattelse, finder fortsat anvendelse:

— på en tjenestemand, som befinder sig i en af de i artikel 35 i vedtægten nævnte stillinger, og som forbliver i tjenesten ud over det fyldte 60. år.

— på en tidligere tjenestemand, der ud over det fyldte 60. år modtager en godtgørelse, enten i henhold til artikel 50 i vedtægten eller i henhold til artikel 5 i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 eller i henhold til artikel 3 i forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 2530/72 eller i henhold til artikel 3 i forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1543/73.

Dog vil den pensionsforhøjelse, som i henhold til artikel 5 i bilag VIII, således som den gælder indtil den..., tilkendes en i første led omhandlet tjenestemand, der den ... er fyldt 60 år, og som efter ansøgning får tildelt alderspension inden det fyldte 65. år, blive suppleret op til en fjerdedel af de ved det fyldte 60. år erhvervede pensionsrettigheder.

Den pågældende modtager desuden en forhøjelse svarende til halvdelen af de pensionsgivende tjenesteår, som han ville have tilbagelagt, hvis han var blevet i tjeneste indtil det fyldte 65. år, dog bortset fra enhver anden forhøjelse, der er nævnt i de tidligere bestemmelser i artikel 5, i bilag VIII, og uden at den samlede pension kan overstige 70 % af hans sidste grundløn, der alt efter tilfældet skal beregnes i henhold til stk. 2 eller 3 i artikel 77 i vedtægten.«

Artikel 18

I bilag VIII, artikel 9

— stk. 1, første punktum, indsættes efter »udtræder«: »eller som er endeligt udtrådt«.

— indsættes som stk. 2:

»Dog anvendes reduktionskoefficienterne i ovennævnte tabel ikke på den alderspension, som efter ansøgning og i overensstemmelse med kriterier, der fastlægges i en ordning, som vedtages efter aftale mellem institutionerne, tillægges en tjenestemand, som umiddelbart inden han skal pensioneres er placeret i en af de i vedtagtens artikel 35 anførte stillinger, og som dokumenterer inden for 5 år efter en ny medlemsstats tiltræden at være mellem 50 og 60 år. Når artikel 72 og 81 i vedtægten finder anvendelse, anses den pågældende for at være forblevet i Fællesskabernes tjeneste indtil det fyldte 60. år.«

Artikel 19

I artikel 11 i bilag VIII indsættes som stk. 3:

»3. Den tjenestemand, der har udnyttet sine rettigheder i henhold til bestemmelserne i foregående stykke, og som ikke kan få godskrevet det antal pensionsgivende tjenesteår, der svarer til antallet af tjenesteår, som har berettiget ham til den i de nævnte bestemmelser nævnte udbetaling, kan anmode om, at de år, der ikke er taget i betragtning, godskrives ham.

Den tjenestemand, som på grund af karakteren af den erhvervsmæssige beskæftigelse, han har udøvet før sin udnævnelse til tjenestemand, ikke er omfattet af bestemmelserne i det foregående stykke, kan, for så vidt de år, i hvilke han har udøvet denne beskæftigelse, ikke i øvrigt kan give ham ret til pension, anmode om, at disse år godskrives ham.

Den godskrivning, der er nævnt i de foregående stykker, finder sted med forbehold af, at tjenestemanden indbetaler det hertil svarende beløb ved månedlige indeholdelser i sin løn, der ikke må overskride den i vedtægtens artikel 83, stk. 2, anførte sats, idet der ikke tages hensyn til justeringskoefficienterne, og uden at hans samlede pension må overstige maksimumsbeløbet for alderspensionen som nævnt i artikel 77 i vedtægten.

Hver periode på 3 år, hvori de ovennævnte månedlige indeholdelser foretages, svarer til en godskrivning på 1 år. En bestemt del af den nævnte periode på 3 år, hvori de månedlige indeholdelser foretages, svarer til en bestemt del af 1 år for så vidt angår en godskrivning af de år, der ikke er taget i betragtning. Hvis indeholdelserne er mindre end den i det foregående stykke anførte sats, reduceres den periode, der skal godskrives, tilsvarende.

Reglerne for denne godskrivning, herunder passende bestemmelser om tilbagekøb for de tjenestemænd, som ikke kan foretage samtlige nødvendige indbetalinger før pensioneringen, fastsættes af den enkelte institution. Det antal år, der godskrives på grundlag af disse bestemmelser, kan dog ikke være større end 1/3 af det antal år, i hvilke der er forrettet tjeneste i institutionerne.«

Artikel 20

I bilag VIII, artikel 14, affattes stk. 1 således:

»Retten til invalidepension opstår den første dag i den kalendermåned, i hvilken tjenestemanden i henhold til artikel 53 i vedtægten afskediges med pension.«

Artikel 21

I artikel 17, stk. 1, i bilag VIII indsættes efter »uden hensyn til tjenestens varighed«: »og uden hensyn til tjenestemandens alder«.

Artikel 22

I bilag VIII indsættes efter artikel 17 som artikel 17a:

»*Artikel 17a*

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 1, stk. 1 og artikel 22 har enken efter en tjenestemand, der er blevet fritaget fra stillingen af tjenstlige grunde, eller som er udtrådt af tjenesten i henhold til forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68, (Euratom, EKSF, EØF) nr. 2530/72 eller (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1543/73 og afgået ved døden, mens han modtog en månedlig godtgørelse i henhold til artikel 50 i vedtægten eller til en af de ovennævnte forordninger, for så vidt hun har været gift med tjenestemanden i mindst ét år, i det øjeblik den pågældende ophørte med at gøre tjeneste ved en institution, ret til en enkepension, der er lig med 60 % af den alderspension, som hendes mand ville have oppebåret, hvis han uden hensyn til tjenestetidens varighed eller til sin alder havde haft krav herpå på tidspunktet for sin død.

Den enkepension, der er omtalt i det foregående stykke, må ikke være mindre end de beløb, der er nævnt i artikel 79, stk. 2, i vedtægten. Dog må denne pension i intet tilfælde overstige den første udbetaling af alderspensionen, som den tidligere tjenestemand ville have haft ret til, hvis han stadig havde levet og efter at have udtømt sine rettigheder til en af de ovennævnte gotgørelser havde fået tilkendt alderspension.

Den i stk. 1 nævnte betingelse om, at ægteskabet skal være indgået før tjenestemandens udtræden, finder ikke anvendelse, hvis der findes et eller flere børn i den tidligere tjenestemands ægteskab, som er indgået, før han udtrådte af tjenesten, såfremt enken forsørger eller har forsørget disse børn. Det samme gælder, hvis den tidligere tjenestemands død skyldes en af de omstændigheder, der er nævnt i artikel 17, stk. 2, in fine.«

Artikel 23

I artikel 19 i bilag VIII indsættes efter »berettiget til denne«: »under forbehold af bestemmelserne i artikel 22«.

Artikel 24

I artikel 20 i bilag VIII indsættes efter »i artiklerne«: »17a, 18, 18a og 19.«

Artikel 25

I artikel 23, stk. 1, i bilag VIII, indsættes tredje led:

»— såfremt tjenestemandens død skyldes en af de omstændigheder, der er nævnt i artikel 78, stk. 2, i vedtægten, halvdelen af den invalidepension, som denne tjenestemand ville have oppebåret, hvis han i levende live var blevet varigt og totalt invalid.«

Artikel 26

I bilag VIII affattes artikel 27 således:

»En tjenestemands eller tidligere tjenestemands fraskilte hustru har ved hans død ret til efterladtepension i henhold til bestemmelserne i dette kapitel, såfremt tjenestemanden ved skilsmissedommen har fået pålagt hele skylden.

Den fraskilte hustru skal ligeledes ved sin tidligere ægtefælles død godtgøre, at hun for sit vedkommende fra sin tidligere ægtefælle fik et underholdsbidrag, som var fastsat enten ved retsafgørelse eller ved aftale mellem dem.

Efterladtepensionen må imidlertid ikke overstige det ovennævnte underholdsbidrag, da dette er fastlagt under de samme betingelser som efterladtepensionen.

Den fraskilte hustru fortaber sin ret, hvis hun indgår nyt ægteskab inden sin tidligere ægtefælles død. Hvis hun efter hans død indgår nyt ægteskab, finder bestemmelserne i artikel 26 ovenfor anvendelse på hende.«

Artikel 27

Artikel 28, stk. 1 i bilag VIII affattes således:

»Efterlader tjenestemanden sig flere fraskilte hustruer, der har ret til en efterladtepension, eller en

eller flere fraskilte hustruer og en enke, der er berettiget til efterladtepension, deles pensionen i forhold til hvert ægteskabs varighed. Betingelserne i artikel 27, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«

Artikel 28

I artikel 30 i bilag VIII:

— ændres »i aktiv tjeneste« til »der befinder sig i en af de stillinger, der er nævnt i artikel 35 i vedtægten«,

— ændres »har ubekendt opholdssted« til »er forsvundet«.

Artikel 29

I artikel 31 i bilag VIII, ændres »har haft ubekendt opholdssted« til »er forsvundet«.

Artikel 30

I bilag VIII indsættes efter artikel 31 som artikel 31a:

»*Artikel 31a*

Såfremt en tidligere tjenestemand, således som defineret i artikel 18a i bilag VIII, eller en tidligere tjenestemand, der modtager en godtgørelse, enten i henhold til artikel 50 i vedtægten eller i henhold til forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 eller (Euratom, EKSF, EØF) nr. 2530/72 eller (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1543/73, har været forsvundet i mere end ét år, kan der til dennes ægtefælle eller til de personer, der betragtes som forsørget af tjenestemanden, foreløbig udbetales den efterladtepension, der ville tilkomme dem i henhold til bestemmelserne i dette bilag.«

Artikel 31

I artikel 32 i bilag VIII, ændres »har haft ubekendt opholdssted« til »er forsvundet«.

Artikel 32

I artikel 33 i bilag VIII,

— indsættes »31a« mellem »31« og »32«.

— ændres »den, der oppebærer ydelserne« til »den tidligere tjenestemand«.

Artikel 33

1. I artikel 21, stk. 1, første afsnit, 22, stk. 3, 23, første og sidste stk., 24, første punktum, 25, 34, stk. 2, 42 og 46 i bilag VIII indsættes efter »tjenestemand«: »eller tidligere tjenestemand«.

2. I artikel 14, stk. 2 og 3, 15, 16, 18a, stk. 2, 23, andet led, 31 og 43, i bilag VIII, ændres »tjenestemand« til »tidligere tjenestemand«.

Artikel 34

Artikel 45, sidste stykke, i bilag VIII ophæves.

Artikel 35

Artikel 47, i bilag VIII, ophæves.

KAPITEL 2

Ændringer i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne

Artikel 36

I artikel 13 indsættes som stk. 2:

»Bestemmelserne i vedtægtens artikel 33, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.«

Artikel 37

I artikel 15:

1. bliver stk. 1 og 2 herefter stk. 1;

2. indsættes som stk. 2:

»2. De i vedtægtens artikel 43 anførte bestemmelser vedrørende bedømmelse finder tilsvarende anvendelse på de i artikel 2, litra a), c) og d), omhandlede ansatte.«

Artikel 38

I artikel 16, stk. 2, ændres »dog mindst én måned« til »dog mindst tolv måneder«.

Artikel 39

Artikel 28, sidste stykke, affattes således:

»Beviser den midlertidigt ansatte, at han ikke kan dækkes af en anden social sikringsordning, kan han senest i løbet af den måned, der følger efter udløbet

af hans kontrakt, anmode om fortsat at være dækket mod sygdom i en periode på højst seks måneder efter kontraktens udløb i henhold til bestemmelserne i stk. 1. Det i vedtægtens artikel 72, stk. 1, omhandlede bidrag beregnes på grundlag af den ansattes seneste grundløn, idet den ansatte selv betaler halvdelen af bidraget.

Efter udtalelse fra institutionens rådgivende læge kan den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, beslutte, at fristen på én måned til at indgive ansøgning samt den i det foregående stykke fastsatte begrænsning til seks måneder ikke skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor den pågældende er ramt af en alvorlig eller langvarig sygdom, som han har pådraget sig i den tid, han har været ansat, og som han har anmeldt til institutionen før udløbet af den i det foregående stykke fastsatte periode på seks måneder, såfremt den pågældende underkaster sig den lægelige kontrol, der foranstaltes af institutionen.«

Artikel 40

Efter artikel 28 indsættes som artikel 28a:

»*Artikel 28a*

Den tidligere midlertidigt ansatte, som efter udløbet af sin kontrakt opfylder betingelserne for at oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse, eller som ville opfylde disse, hvis ikke han var uarbejdsdygtig, er dækket i tilfælde af sygdom og barsel i henhold til den tvungne sociale sikringsordning i den EF-stat, hvori han tager bopæl, for så vidt angår:

— de godtgørelser, denne ordning hjemler i tilfælde af uarbejdsdygtighed,

— andre ydelser end de ovennævnte godtgørelser, som er fastsat i denne ordning i tilfælde af sygdom eller barsel.

I tilfælde, hvor den tidligere midlertidigt ansatte har ret til de ydelser, der er nævnt i andet led i det foregående stykke, tilkommer der de personer, han har forsørgerpligt overfor, samme fordele.

De bestemmelser, der gælder med hensyn til kontrol, betaling og refusion, svarer til de i andet punktum i artikel 28b anførte.«

Artikel 41

Efter artikel 28a indsættes som artikel 28b:

»*Artikel 28b*

For så vidt angår beskyttelse mod arbejdsløshed dækkes den tidligere midlertidigt ansatte gennem den tvungne arbejdsløshedsforsikring i den medlemsstat, hvori han tager bopæl. Han er underkastet de bestemmelser om kontrol og betaling, der gælder for den forsikring, hvortil institutionen overfører et beløb svarende til de ydelser, der udbetales til den pågældende.«

Artikel 42

I artikel 32 indsættes som stk. 2:

»Den ansatte kan indbringe denne beslutning for det i artikel 9, stk. 1, i vedtægten nævnte invaliditetsudvalg.«

Artikel 43

I artikel 33 foretages følgende ændringer:

1. i stk. 1, tredje afsnit, indsættes efter »denne sats forhøjes«: »med 2 % for hvert pensionsgivende tjenesteår, der godskrives i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i vedtægtens bilag VIII og«.

2. Stk. 1, sidste afsnit, affattes således:

»Den, der oppebærer en invalidepension, har under de betingelser, der er nævnt i bilag VIII i vedtægten, ret til de familietillæg, som er opregnet i artikel 67 i vedtægten; husstandstillægget beregnes på grundlag af den pågældende pension.«

3. i stk. 4,

a) affattes andet afsnit således:

»Genansættes den pågældende ikke i Fællesskaberne, får han efter eget valg:

— enten udtrædelsespenge i henhold til artikel 39, beregnet på grundlag af den faktisk tilbagelagte tjenestetid;

— eller, for så vidt har er ansat i henhold til artikel 2, litra a), c) eller d) og er fyldt 50 år, en alderspension under de betingelser, der er nævnt i afsnit V, kapitel 3, i vedtægten og i bilag VIII til vedtægten«

b) indsættes som tredje afsnit:

»Den tid, i hvilken den pågældende har oppebåret invalidepension, godskrives uden efterbetaling af bidrag ved beregningen af hans alderspension.«

Artikel 44

I artikel 34:

1. udgår stk. 1, sidste punktum;

2. udgår stk. 2;

3. indsættes i stk. 3, som herefter bliver stk. 2, efter »tidligere ansat«: »der har oppebåret invalidepension samt en tidligere ansat«, og »litra c) eller d)« ændres til »litra a), c) eller d)«.

4. indsættes som stk. 3:

»Såfremt en ansat, en tidligere ansat, der oppebærer en invalide- eller alderspension eller en tidligere ansat, der er udtrådt af tjenesten inden det fyldte 60. år, og som har anmodet om, at udbetalingen af hans alderspension udsættes indtil den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, i hvilken han fylder 60 år, har været forsvundet mere end ét år, finder bestemmelserne i kapitel 5 og 6 i bilag VIII til vedtægten om foreløbige pensionsydelser tilsvarende anvendelse på ægtefællen og personer, den forsvundne anses at have forsørgerpligt overfor.«

Artikel 45

Artikel 36, stk. 1 affattes således:

»Enken efter en ansat modtager i henhold til de betingelser, som er fastsat i kapitel 4 i bilag VIII til vedtægten, en enkepension, som hverken må være mindre end 35 % af den ansattes sidste månedlige grundløn eller under det eksistensminimum, der er angivet i artikel 6 i bilag VIII til vedtægten. I tilfælde af, at en ansat, som defineret i artikel 2, litra a), c) eller d) afgår ved døden, forhøjes enkepensionen op til 60 % af den alderspension, som den ansatte ville have fået udbetalt, hvis han, uden hensyn til tjenestetidens varighed eller til sin alder, havde haft krav herpå på sin dødsdag.«

Artikel 46

I artikel 37:

1. indsættes efter stk. 3 som stk. 4:

»Såfremt en tidligere midlertidigt ansat som defineret i artikel 2, litra a), c) eller d), der er udtrådt af tjenesten inden det fyldte 60. år, og som har anmodet om, at udbetalingen af hans alderspension udsættes indtil den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, i hvilken han fylder 60 år, afgår ved døden, har de børn, som den pågældende havde forsørgerpligt overfor i henhold til artikel 2, bilag VII til vedtægten, ret til børnepension på samme betingelser som fastsat i de foregående stykker.«

2. affattes det hidtidige stk. 4 således: »såfremt ægtefællen til en midlertidig ansat eller til en tidligere ansat, der er berettiget til alders- eller invalidepension, og som hverken er tjenestemand eller midlertidig ansat, afgår ved døden, har de børn, over for hvilke den efterlevende ægtefælle havde forsørgerpligt i henhold til artikel 2 i bilag VII i vedtægten, ret til børnepension, fastsat i henhold til artikel 80, sidste stykke, i vedtægten.«

Artikel 47

Efter artikel 38 indsættes som artikel 38a:

»*Artikel 38a*

Reglerne om maksimumsbeløb og om fordeling i artikel 81a i vedtægten finder tilsvarende anvendelse.«

Artikel 48

I artikel 39

1. affattes stk. 1, første afsnit, således:

»Ved udtræden af tjenesten er den ansatte, der er nævnt i artikel 2, litra b), berettiget til udtrædelsespenge under de betingelser, der er fastsat i artikel 12 i bilag VIII til vedtægten.«

2. ændres i stk. 2 »litra c) eller d)« til »litra a), c) eller d)«.

3. indsættes som stk. 3:

»3. Den, der modtager alderspension, som er erhvervet ved det fyldte 60. år eller senere, har under de betingelser, der er nævnt i bilag VII til vedtægten, ret til de i artikel 67 i vedtægten nævnte familietillæg; husstandstillægget beregnes på grundlag af den pågældendes pension.«

Artikel 49

I kapitel 6 foretages følgende ændringer:

1. — Afdeling D affattes således: »*Finansiering af ordningen vedrørende dækning ved invaliditet og dødsfald samt af pensionsordningen.*«

— Artikel 41 affattes således: »For så vidt angår finansieringen af den sociale sikringsordning i

henhold til afdeling B og C ovenfor finder bestemmelserne i artikel 83 i vedtægten samt artikel 36 og 38 i dens bilag VIII tilsvarende anvendelse.«

2. Efter artikel 42 indsættes en afdeling E, og artikel 43 affattes således:

»*Afdeling E — Fastsættelse af de midlertidigt ansattes pensionsrettigheder*

Artikel 43

Bestemmelserne i artikel 40, 41, 42, 43 og 44 i bilag VIII til vedtægten finder tilsvarende anvendelse.«

3. Efter artikel 43 indsættes en afdeling F, og artikel 44 affattes således:

»*Afdeling F — Udbetaling af pensionsydelser*

Artikel 44:

Bestemmelserne i artikel 82 i vedtægten og i artikel 45 i bilag VIII til vedtægten om udbetaling af pensionsrettigheder finder tilsvarende anvendelse.

Ethvert beløb, som en ansat skylder Fællesskabet i henhold til denne pensionsordning på det tidspunkt, hvor den pågældende opnår ret til ydelserne, kan den i henhold til artikel 45 i bilag VIII til vedtægten fastsatte institution indeholde i de ydelser, som tilkommer den ansatte eller de ydelsesberettigede pårørende. Denne indeholdelse kan udstrækkes over flere måneder.«

4. Efter artikel 44 indsættes en afdeling G med overskriften: »*Fællesskabernes indtræden* i rettigheder« og følgende artikel 44a:

Artikel 44a:

Bestemmelserne i artikel 85a i vedtægten vedrørende Fællesskabernes indræden i rettigheder finder tilsvarende anvendelse.«

Artikel 50

I artikel 49:

1. affattes stk. 1 således:

»Efter at have gennemført den i bilag IX til vedtægten nævnte disciplinære forfølgning, som finder tilsvarende anvendelse, kan ansættelsesforholdet opsiges uden varsel, hvis den midlertidigt ansatte, forsætligt eller af uagtsomhed groft tilsidesætter sine pligter. Den begrundede afgørelse træffes af den i artikel 6, stk. 1, nævnte myndighed, efter at den pågældende har haft lejlighed til at fremsætte sit forsvar.

Inden ansættelsesforholdet opsiges, kan den ansatte suspenderes på de betingelser, der er nævnt i artikel 88 i vedtægten, der finder tilsvarende anvendelse.«

2. i stk. 2 ændres »i dette tilfælde« til: »i tilfælde af opsigelse af ansættelsesforholdet i henhold til stk. 1«.

Artikel 51

Artikel 50, stk. 2, affattes således:

»I dette tilfælde meddeles opsigelsen, efter at den pågældende er blevet hørt, og efter at den disciplinære forfølgning, der er fastsat i bilag IX til vedtægten, der her finder tilsvarende anvendelse, er blevet gennemført, af den i artikel 6, stk. 1, nævnte myndighed.

Inden ansættelsesforholdet opsiges, kan den ansatte suspenderes på de betingelser, der er nævnt i artikel 88 i vedtægten, der finder tilsvarende anvendelse.

Bestemmelserne i artikel 49, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.«

Artikel 52

Efter artikel 50 indsættes som artikel 50a:

»*Artikel 50a*

Uafhængigt af bestemmelserne i artikel 49 og 50 kan der pålægges den midlertidigt ansatte og den tidligere midlertidigt ansatte, der forsætligt eller uagtsomt tilsidesætter sine pligter i henhold til disse ansættelsesvilkår, en disciplinær sanktion på de betingelser, der er nævnt i afsnit VI i vedtægten og eventuelt i bilag IX til vedtægten, hvis bestemmelser finder tilsvarende anvendelse.«

Artikel 53

I artikel 59 indsættes følgende punktum i stk. 1: »Dog er adgangen til sygeorlov med løn begrænset til varigheden af det af den hjælpeansatte udførte arbejde, dog mindst 1 måned.«

KAPITEL 3

Overgangsbestemmelser

Artikel 54

1. Den pensions- eller godtgørelsesberettigede, hvis pekuniære rettigheder reduceres som følge af vedtagel-

sen af denne forordning, skal modtage en godtgørelse, der for hver enkelt måneds vedkommende er lig med forskellen mellem de nettobeløb, som den pågældende oppebar dagen før nævnte forordning trådte i kraft, og de nettobeløb, han oppebærer i henhold til de gældende bestemmelser.

Ved fastlæggelsen af de nettobeløb, den pågældende oppebar dagen før denne forordnings ikrafttræden, skal man — om nødvendigt fiktivt — tage hensyn til sådanne familietillæg, som svarer til dem, den pågældende kan dokumentere ved beregningen af godtgørelsen.

Ved fastlæggelsen af de i første og andet afsnit omhandlede nettobeløb er der set bort fra en anvendelse af justeringskoefficienterne.

Godtgørelsen korrigeres med justeringskoefficienten og udbetales på de i vedtægtens artikel 82, stk. 1 indeholdte betingelser.

Godtgørelsen bortfalder senest 6 år efter at denne forordning er trådt i kraft.

2. Disse bestemmelser gælder tilsvarende for midlertidigt ansatte.

3. Anvendelsesområdet for disse bestemmelser udvides til også at omfatte de i vedtægtens bilag VIII, artikel 27 og 28, omhandlede personer, der har ret til efterladtepension.

4. Den tjenestemand, der er fyldt 60 år den dag, denne forordning træder i kraft, har en ekstra frist på tre måneder udover den i det nye stk. 2 til vedtægtens artikel 52 fastsatte frist til at indgive sin ansøgning om pensionering.

KAPITEL 4

Afsluttende bestemmelser

Artikel 55

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 54, stk. 3, finder dog anvendelse fra den 4. maj 1978.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.